

1916

Hittebarnet

En Kærlighedsroman
fra en Herregaard

Fortalt af
Nordisk Films Co.

Iscenesat af
Holger-Madsen.

3 Akter. 50 Afdlgr.

Som den smukke, lille Kærlighedsroman, „Hittebarnet“ er, vil den vinde Tilslutning fra alle Sider. Net og nydelig, elegant skildret og fornemt spillet tager den alles Hjerter med Storm, thi den indeholder saa betagende Scener og ejer saa køn en Stemning, at man bevæges og følger ivrigt med, efter som Handlingen skrider fremad.

PERSONERNE:

Miss Helen Radford . . . Fru Else Frølich
Henderson, Inspektør . . . Hr. Johannes Ring
Smith, Skovrider Hr. Vilhelm Birch
Lucy, hans Datter Frk. Ingeborg Bruhn-Bertelsen
Frank Davies Hr. Erik Holberg
Kurt, hans Søn Hr. Asther

AFDELINGERNE:

1. Fader Davies skiller sig af med sine Faderpligter.
2. Barnet findes.
3. Den næste Dag.
4. Hos Miss Helen Radford.
5. Flittig og dygtig!
6. „Til Hittebørnshospitalet“.
7. „Jeg kommer for personlig at betale mit aarlige Bidrag“.
8. Den lille Kurt.
9. Adoptionen.
10. „Vil De bede Inspektøren komme“.
11. Den vordende Stamherre.
12. 15 Aar senere.
13. Brevet fra Kurt.
14. I Gymnasiet.
15. Brevet fra Oplysningsbureauet.
16. Kun et Hittebarn.
17. Der træffes Forberedelser til Modtagelsen af Stamherren.
18. Krybskytten Frank.
19. „Vi har ikke Arbejde til Vagabonder og Krybskytter“.
20. Hævntruslen.
21. Skovriderens Datter Lucy.
22. Frank Davies lurar paa Lejlighed til Hævn.
23. Kurt og Moderen kører ud.
24. En Fodtur gennem Skoven.
25. „Hvem er det, der spiller?“
26. Kurt taber Brevet.
27. „Jeg er ikke din rigtige Mo'r“.
28. Hvem der fandt Brevet.
29. „Jeg har allerede hilst paa ham!“
30. Festen paa Slottet.
31. Kun et Hittebarn!
32. „Mo'r, mærker du ikke, hvor de hvisker i Krogene!“
33. Champagne!
34. Næste Morgen.
35. Krybskytten anholdes.
36. Fri ved Kurts Mellemkomst.
37. De to Unge.
38. Vistnok forlovet!
39. Skinsyg.
40. Efteraarsjagten.
41. Lucy paadrager sig ufor skyldt Miss Radfords Vrede.
42. „Tøs!“
43. Krybskyttens dræbende Skud.
44. Skovriderdatterens Bøsse.
45. For Retten.
46. Dømt til Tugthuset.
47. Kurt paatager sig Skylden.
48. Gamle Frank Davies takker for Hjælpen.
49. I Lykkens Solskin.
50. „Fa'r, kom til mig, naar Straffen er udstaaet!“

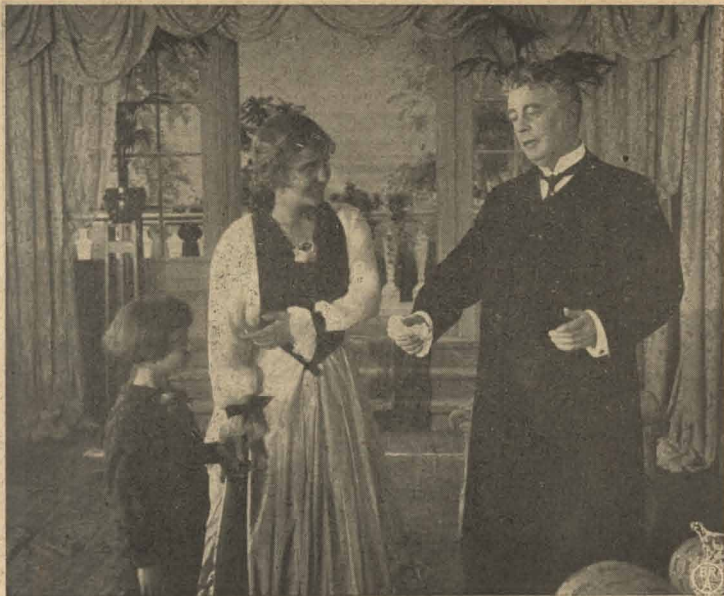

Hittebarnet.

En kold og uhyggelig Novembernat i Aaret 1902 drejede en stakkels hjemløs Fyr ved Navn Frank Davies om Hjørnet til den Gade, i hvilken Hittebørnshospitalet ligger. I Haanden holdt han en lille Dreng — sin Søn. Han nølede et Øjeblik, som om han for sidste Gang overvejede en alvorlig Beslutning. Saa stillede han Drengen fra sig, ringede paa Hittebørnshospitalets Portklokke — og skyndte sig atter bort om Hjørnet. Lidt efter aabnede Porten sig, en søvrig Nattevagt kom ud og opdagede ved en Lygtes blafrende Skin den lille, frysende Fyr og tog ham med sig ind.

Næste Dag fik Hittebørnshospitalet Besøg af en af sine Protektorer, den purunge Miss Helen Radford, der ved sin Faders Død er bleven Ejer til et stort Gods, hvilket hun selv bestyrer ved en Inspektørs Hjælp. Hun er kendt for sin store Godgørenhed, der især er kommen Hittebørnshospitalet tilgode.

Hospitalets Direktør indbyder Miss Radford til at bese Anstalten, og paa sin Vandring gennem Børnenes Opholdsstuer ser Miss Radford Frank Davies' lille Søn, Kurt. Hun bliver aldeles indtaget i den lille Fyr og beslutter at adoptere ham. Og samme Eftermiddag præsenterer hun ham for sin Inspektør — som Godsets vordende Stamherre.

15 Aar forløber, hvoraf Kurt har tilbragt den sidste halve Snes Aar paa et Gymnasium. Han har gjort sig store Anstrengelser for at skaffe Lys i det Mørke, der omgiver hans Herkomst. Et Oplysningsbureau, til hvilket han har henvendt sig, meddeler

ham, at den Formodning, han hemmelig har næret, nemlig, at han er et Hittebarn, er rigtig.

Da Kurt har bestaaet Gymnasiets afsluttende Eksamen, rejser han hjem til den endnu unge og smukke Kvinde, han kalder

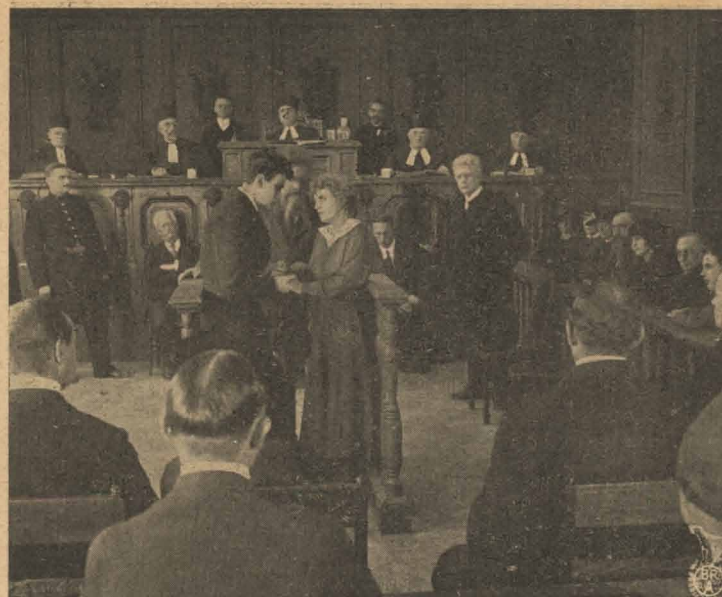

sin Moder. Paa Godset hersker i den Anledning stor Travlhed. Under Ledelse af Skovrider Smith træffes der omfattende Forberedelser til Modtagelsen af den unge Stamherre.

Kurt hentes ved Stationen af Miss Radford, og Gensynet efter den lange Adskillelse er fra Kurts Side dobbelt hjerteligt, efter at han har erfaret, at han er et Hittebarn, og saaledes forstaar, hvor uendelig meget han har at takke hende for. — Undervejs fra Stationen beslutter de at staa af Vognen for at gaa et Stykke gennem Skoven. De befinder sig i Nærheden af Skovriderboligen, hvorfra Sang og Mandolinspil lyder ud til dem. Kurt er nysgerrig, han vil vide, hvem det er, som synger saa rørende kønt. Mysteriet opklares hurtigt, det viser sig at være Skovriderens Datter Lucy, en yndig ung Pige, i hvem Kurt bliver indtaget i samme Øjeblik, han ser hende.

Da Kurt sammen med sin Moder steg ud af Vognen, faldt et Brev ud af hans Lomme — Brevet fra Oplysningsbureauet, der meddeler ham, at han Natten mellem den 11. og 12. November 1902 blev fundet udenfor Hittebørnshospitalets Port. — Da Vognen er kørt bort, springer en Vagabond frem fra Træernes Skjul og snapper Brevet — og læser det. Vagabonden er . . . Frank Davies. Han bliver som lamslaet: Skulde den fine, unge Herre, Stamherren til det fornemme, gamle Gods, mon være hans Søn?

Næste Morgen rider Kurt en Tur. Pludselig bliver han opmærksom paa et Optrin mellem Skovrideren og en fattig-

klædt Fyr — Frank Davies — der er greben paa fersk Gerning som Hestetyv. Kurt, der ikke kan taale at se nogen lide ondt, gaar i Forbøn for Vagabonden, der faar Lov til at løbe.

Det er ikke første Gang Frank Davies har et Sammenstød med Skovrideren. Nogle Dage i Forvejen har han søgt om Arbejde paa Godset, og Skovrideren fejdede ham da af med en haanlig Bemærkning om, at der var ikke Arbejde at faa for Vagabonder og Krybskytter. Da svor Frank Davies en dyr Ed paa, at han skulde vide at hævne sig paa en saadan Maade, at Skovrideren aldrig skulde glemme ham det. Han véd, at Skovriderens et og alt er Datteren Lucy, og han har bestemt, at hun skal være Maalet for hans Hævn.

Ved en Lystjagt, hvortil Miss Radford har indbudt Egnens Honoratiøres, bliver den unge Godsejerinde ramt af et dødbringende Skud. Ingen véd med Bestemthed, hvem der har affyret Skuddet, men alt tyder paa, at det er Lucy. Den unge Pige arresteres som sigtet for i et Anfald af Skinsyge at have myrdet Miss Radford, og af Domstolene dømmes hun til 8 Aars Tugthus.

Den Dag Dommen bliver hende forkyndt, træder Kurt imidlertid frem for Skranken og tilstaar, at det er ham, der er den Skyldige. Ved et Vaadeskud kom han til at dræbe sin Plejemoder.

Tilfældig erfarer Frank Davies, at Kurt har meldt sig selv som skyldig i Mordet paa Miss Radford, og da mindes Vagabonden med Taknemmelighed den Dag, Kurt gik i Forbøn for

ham hos Skovrideren. Han kan ikke taale, at den unge Mand, som han véd er hans Søn, uretfærdig skal lide Straf for en Forbrydelse, han ingen Andel har i, og han tilstaar for Retten, at han virkelig er den, der dræbte Miss Radford, og at Motivet til hans Udaad var Lyst til at hævne sig paa Skovrideren.

Retten frifinder efter denne Forklaring den unge Godsejer, der rørt takker sin Fader.

Kort Tid efter staar Brylluppet mellem Kurt og Lucy, der har lovet hinanden, at den Dag den stakkels hjemløse Frank Davies løslades efter udstaet Straf, skal han finde et Hjem hos dem.

